

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 36 0 P 048299 20 Gž
Zenica, 11.09.2020.godine

Kantonalni sud u Zenici građansko vijeće sudija: Jasmina Begović Devović, predsjednica vijeća, Albisa Kapić i Nina Makivić, članice vijeća u pravnoj stvari tužioca E. M. d.o.o. za p.u., ulica Z. O. B. broj .... u S., koje zastupa A. D. B. & C. d.o.o., ulica M. broj .... u Z., protiv tuženog A. M., ulica . D. N..., broj ... u K., koga zastupa advokat E. S. ulica A. I. broj ... u K., radi duga, visina spora 16.424,76 KM, odlučujući o žalbi tužioca izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Kaknju broj 36 0 P 048299 19 P od 29.06.2020.godine u sjednici vijeća održanoj dana 11.09.2020.godine, donio je:

PRESUDU

Žalba se odbija, presuda broj 36 0 P 048299 19 P od 29.06.2020. godine, potvrđuje.

Odbija se, kao neosnovan zahtjev tuženog za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 1.053,00 KM

Obrazloženje

Presudom prvostepenog suda, stav prvi izreke, odbijen je, kao neosnovan tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 16.969,57 KM koji se sastoji od: glavnog duga iznos 9.682,60 KM, iznos od 7.286,97 KM ugovorene kamate obračunate za period od 16.07.2014. godine do 06.04.2020. godine, sa zakonskom zateznom kamatom na iznos glavnog duga od 9.682,60 KM počev od 07.04.2020. godine i da mu naknadi troškove postupka u iznosu od 2.180,40 KM, u roku od trideset dana.

Stavom drugim izreke, obavezan je tužilac da tuženom naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.404,80 KM u roku od trideset dana.

Protiv navedene presude tužilac je blagovremeno izjavio žalbu, kojom je osporava zbog povreda odredbi parničnog postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom da ovaj sud žalbu uvaži.

U odgovoru na žalbu tuženi je osporio žalbene navode i postavio zahtjev za naknadu troškova sastava tog odgovora u iznosu od 1.053,00 KM.

Nakon što je ispitao prvostepenu presudu u dijelu koji se žalbom pobija i ex offo primjenom odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku (Sl. novine F BiH broj 53/03, 73/05,19/06 i 98/15), ovaj sud je zaključio da:

Žalba nije osnovana.

Predmet spora je zahtjev tužioca za isplatu duga po osnovu ugovora o kreditu, broj BAZE-034924-001 od 14.01.2013. godine u iznosu od 16.969,57 KM.

Iz činjeničnog utvrđenja prvostepenog suda proizlazi nespornim: osnov i visina potraživanja, stvarna legitimacija tužioca, da predmetno potraživanje nije plaćeno, da ugovor o kreditu nije raskinut i da stranke nisu imale primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka financijske struke.

Sporno je da li je tužioc izgubio pravo na predmetno potraživanje, zbog zastare.

Iz činjeničnog utvrđenja prvostepenog suda (nalaz i mišljenje vještaka financijske struke od 06.04.2020. godine) proizlazi visina duga tužioca (glavni dug i ugovorena kamata) od 16.969,57 KM i ukupni dug (glavni dug sa zakonskom zateznom kamatom) od 16.309,84 KM. Dalje proizlazi da je tuženi imao obavezu plaćanjem anuiteta kao jednakih mjesečnih otplata u kojim je sadržan dio glavnice i dio kamate na preostalu glavnici, izmiriti svoju ugovorenu obavezu u 72. (sedamdesetdva) anuiteta. Prvi od navedenih anuiteta je dospio dana 15.02.2013. godine, a zadnji dana 16.01.2019. godine. Tuženi je dana 19.12.2013. godine izvršio uplatu iznosa od 1.527,40 KM što je prvih jedanaest anuiteta, prema otplatnom planu i da nakon navedene nije vršio uplate. Slijedeći dvanaesti anuitet od 268,70 KM, prema otplatnom planu je dospio za plaćanje na dan 16.01.2014. godine, koji tuženi, kao ni ostale navedene u otplatnom planu nije izmirio.

Slijedom prethodnog utvrđenja prvostepenog suda, pravilno je, kako to on u osporenoj presudi i čini, zaključiti da je najstarije neispunjeno potraživanje dvanaesti anuitet koji tuženi nije platio, kao ni ostale, dospio dana 16.01.2014. godine, te kako je tužba podnesena dana 14.06.2019. godine proizlazi da je između navedenih datuma protekao vremenski period duži od pet godina čime i da je zbog toga osnovan prigovor zastare i prigovor da je tužilac protekom roka od pet godina izgubio pravo zahtijevati isplatu predmetnog potraživanja.

Pravilno se prvostepeni su, donoseći osporenu presudu, poziva na odredbe člana 361., člana 373. . Zakona o obligacionim odnosima (Sl. list RBiH“ broj, 2/92, 13/93, 13/94 i „Sl. novine FBiH“ broj, 29/03), kao materijalno pravnu osnovu. Odredbom člana 361. stav 1. zastarjelost počinje teći prvog dana poslije dana kad je povjerilac imao pravo da zahtijeva ispunjenje obaveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano, a odredbom člana 373. stav 1. i 2. da samo pravo iz koga proističu povremena potraživanja zastarijeva za pet godina, računajući od dospelosti najstarijeg neispunjenog potraživanja poslije koga dužnik nije vršio plaćanje. Kada zastari pravo iz koga proističu povremena potraživanja, povjerilac gubi pravo ne samo da zahtijeva buduća povremena davanja, nego i ona koja su dospjela prije ove zastarjelosti.

U konkretnom slučaju, kako je pravilno utvrdio prvostepeni sud da između datuma dospijea dvanaestog anuiteta, koji je najstarije neplaćeo potraživanje 16.01.2014. godine i dana podnošenja tužbe 14.06.2019. godine protekao je vremenski period duži od pet godina, a da između tih datuma nisu vršena plaćanja i na temelju tog utvrđenja također pravilno utvrdio da je nastupila zastara kako za buduća tako i za povremena potraživanja dospjela prije zastare. Tužiocu je pravo zastarjelo zaključno sa 17.01.2019. godine, a tužbu je podnio dana 14.06.2019. godine, što njegov tužbeni zahtjev čini neosnovanim.

Iz obrazloženog proizlazi da je prvostepeni sud u postupku koji je prethodio donošenju osporene presude potpuno i pravilno utvrdio sve relevantne činjenice vezane za tužbeni zahtjev

i prigovore tužene, prethodno navedene, na koje je pravilno primijenio materijalno pravo iz odredbi člana 361. i člana 373. stav 1. i stav 2. Zakona o obligacionim odnosima i nakon toga donio pravilnu i zakonitu odluku.

Sve iznesene razloge iz prvostepene presude, kao pravilne prihvata i ovaj sud, jer proizlaze iz provedenih dokaza, koje je prvostepeni sud cijenio savjesno i brižljivo i to svaki dokaz posebno i sve dokaze zajedno, kako mu nalažu odredbe člana 8. Zakona o parničnom postupku, pa ih nema potrebu ponavljati.

U toku postupka koji je prethodio donošenju osporene presude, nisu učinjene povrede odredbi parničnog postupka na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti.

U prilog stavu pravilnosti i zakonitosti odluke prvostepenog suda je svakako i odluka Ustavnog suda BiH broj: AP-452/17 te presuda Vrhovnog suda FBiH broj: 58 0 P 059157 19 Rev 2 od 16.05.2019. godine na koje se u obrazloženju poziva prvostepeni sud.

Slijedom obrazloženog ne mogu se prihvatiti žalbeni prigovori tužioca, koja tvrdi suprotno. Žalbom se u pretežnom dijelu ponavljaju navodi i prigovori isticani u prvostepenom postupku, o kojim je, prema ocjeni ovog suda, prvostepeni sud pravilno odlučio i za takvu odluku naveo jasne i dostatne razloge, koje kao pravilne prihvata i drugostepeni sud, pa ih je nepotrebno ponavljati, a žalitelj se na njih upućuje.

Ostali žalbeni navodi za ishod spornog odnosa i ovog žalbenog postupka nisu od značaja, radi čega ih drugostepeni sud, saglasno odredbama člana 231. Zakona o parničnom postupku neće posebno ni cijeniti.

Ovaj sud je, kao neosnovan, odbio zahtjev tuženog da mu tužilac naknade troškove za sastav odgovora na žalbu u iznosu od 1.053,00 KM primjenom odredbi člana 387. stav 1. i člana 397. stav 1. Zakona o parničnom postupku, jer smatra da traženi troškovi nisu bili potrebni za ovaj postupak, odnosno da u odgovoru na žalbu nisu navedene nove činjenice, niti nova pravna stanovišta što bi zahtijevalo očitovanje suprotne strane.

Iz prethodno obrazloženog proizlazi da nisu ostvareni žalbeni razlozi iz kojih tužilac osporava presudu prvostepenog suda, a ni razlozi na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti u smislu odredbi iz člana 221. Zakona o parničnom postupku, pa je ovaj sud žalbe, kao neosnovane, odbio i pobijanu presudu potvrdio, odnosno odlučio kao u izreci ove presude, primjenom odredbi iz člana 226. Zakona o parničnom postupku.

Predsjednica vijeća

Jasmina Begović Devović